

РЕШЕНИЕ

№ 6246

гр. София, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **5687** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с. чл. 65, ал. 4 от Закона за общинската собственост/ЗОБС/.
Образувано е по жалба на В. М. С. срещу Заповед № РНД22-РД48/14.06.2022 г. на кмета на Район „Н.“- Столична община /СО/, с която на основание чл. 65, ал. 1 и чл. 34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/ е разпоредено изземване на общински имот, частна общинска собственост, представляващ апартамент № 90, ет. 8, вх. Г на [жилищен адрес] [населено място], ж.к „Н.“ – 1 част. В жалбата се релевират оплакванията за незаконосъобразност на заповедта, като издадена от некомпетентен орган. Твърди се, че район “Н.”-СО не е изпълнил влязло в сила съдебно решение на Административен съд – София град, с което е обявено за нищожно Решение по Протокол № 1126/06.10.2020 г. на комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО към район „Н.“- СО и преписката е изпратена на комисията за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателката, с което е сезиран кмета на района с искане тя и семейството ѝ да бъдат включени в картотеката на нуждаещите се от жилище. Твърди, че е израснала в жилището на основание сключения брак между майка ѝ С. Б. Н. и Е. Н. А., който да смъртта си е ползвал жилището на законово правно основание. Сочи, че понастоящем живее в жилището с двете си малки деца, и желае да остане в него, докато общината я картотекира и намери друго жилище. С оглед горното иска от съда да се отмени заповедта. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – кметът на район „Н.“ - СО в приложено по делото становище оспорва жалбата. Излага подробни съображения, че са налице всички предпоставки на нормата на чл. 65 от ЗОБС, а именно, че процесният имот е частна общинска собственост и че имотът се държи без основание от адресата на административния акт и членовете на домакинството. Счита, че при издаването на заповедта не са допуснати и нарушения на административно производствените правила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Със Заповед № РНД18-РД66-10/07.02.2018 г. на кмета на район „Н.“ – СО двучленното семейство на Е. А. Н. - баща и А. Е. Н. - син е било настанено в общинско жилище, състоящо се от двустаен апартамент, находящ се в [населено място], ж. к. Н., [жилищен адрес]0. От представения по делото препис-извлечение от акт за смърт се установява, че Е. А. Н. е починал на 11.06.2020 г. От констативен протокол от 16.02.2022 г. съставен от служители на районната администрация се установява, че процесното общинско жилище се обитава от С. Б. Н., В. М. С., Е. И. Н. и В. И. Н. без правно основание, както и че А. Е. Н. – син на Е. А. Н. не живее в жилището. Със Заповед № РНД22-РД56076/07.03.2022 г., издадена от кмета на район "Н." - СО, на основание чл. 46 от Закона за местното самоуправление и местна администрация във вр. с чл. 33, ал. 1, т. 8 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община са прекратени наемните правоотношения между район „Н.“ и А. Е. Н. – син на Е. А. Н., тъй като безспорно се установило, че същият не живее в общинското жилище от много дълъг период от време.

От констативен протокол съставен от служители на районната администрация при район "Н." – СО се установява, че при извършена проверка 05.05.2022 г. в процесното жилище, същото се обитава от С. Б. Н., В. М. С., Е. И. Н. и В. И. Н.. Служителите констатирани, че лицата ползват жилището без правно основание, извършили са проверка в деловодната система на района и са установили, че лицата не поддържат картотека по смисъла на чл. 9 от НРУУРОЖТСО.

В тази връзка е образувано административно производство по чл. 65 ЗОБС и чл. 34, ал. 1 от НРУУРОЖТСО. С писмо с изх. № РНД22-ДИ05-484/20.05.2022 г. жалбоподателката и членовете на семейството ѝ са уведомени за образуваното административно производство по изземване на общинското жилище, което ползват без правно основание, като им е даден 7-дневен срок да освободят доброволно общинското жилище. Поканата е съобщена ч/з поставянето ѝ на вратата на общинското жилище на 20.05.2022 г., за което е съставен протокол с рег. №РНД22-ДИ05-484(1)/20.05.2022 г. от служителите на районната администрация. По делото е установено, че след изтичане на 7-дневния срок за доброволно изпълнение жалбоподателката не е освободила жилището, което продължава да държи без правно основание. По делото е приложено като доказателство писмо изх. № 07-00-516/19.05.2022 г. /л.73 от делото/ от директора на Дирекция „Социално подпомагане – С.“, съгласно което се установява, че след проведена среща на 16.05.2022 г. със С. Б. Н., В. М. С. и техният адвокат е изразено от тях становище, че не се нуждаят от социална подкрепа и закрила, както и че В. С. е работеща и с постоянни доходи и е в състояние да издържа себе си и децата. На основание чл. 34,

ал. 2 от НРУУРОЖТСО е съставен констативен акт № 1/13.06.2022 г. в който главен специалист „ОС“, отдел „ОС“ и ТД на район „Н.“- СО е констатирал, че са налице условията за издаване на заповед изземване на общинското жилище. На основание чл. 65, ал. 1 и чл. 34 от НРУУРОЖТСО кметът на район „Н.“ - СО е разпоредил с оспорената Заповед № РНД22-РД48/14.06.2022 г. изземването на общинския имот, находящ се в [населено място],[жк] част , представляващ апартамент № 90, ет. 8, вх. Г на бл. 140 от С. Б. Н., В. М. С., Е. И. Н. и В. И. Н.. От приложения по делото АОС № 165 се установява, че ап. 90 от осем етажен жилищен блок № 140 в[жк] част е частна общинска собственост.

При така установените факти, съдът, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт, на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с пряк и непосредствен правен интерес срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт и в законоустановения срок.

Заповедта е издадена в предписаната от чл. 59, ал. 1 АПК писмена форма, като съдържа задължителните реквизити, посочени в ал. 2 на същата разпоредба. Посочени са фактическите и правните основания за издаването на заповедта, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност.

Заповедта е издадена от компетентен орган – кмета на район „Н.“ – СО в съответствие с предоставените му правомощия съгласно чл. 34 от НРУУРОЖТСО във връзка с чл. 65, ал. 1 от ЗОБС.

При издаването на заповедта съдът намира, че не са налице допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Спазено е изискването на чл. 26 от АПК за уведомяване на жалбоподателката за образуването административно производство по реда на чл. 65, ал. 1 от ЗОБС, като същата е поканена в 7-дневен срок да освободи доброволно общинското жилище, което се доказва от приложените по делото писмени доказателства – Уведомление по чл. 26 от АПК, констативни протоколи от 20.05.2022 г. и 06.06.2022 г. съставени от длъжностни лица от районната администрация /л. 64-71 от делото/. Спазено е и изискването на чл. 34, ал. 2 от НРУУРОЖТСО, съгласно което заповедта за изземване се издава въз основа на констативен акт, в който се посочват данни за собствеността и лицата, които владеят или държат имота без правно основание. По делото е приет като доказателство констативен протокол № 1/13.06.2022 г., който не е оспорен от страните по реда на чл. 193 ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, поради което съдът следва да зачете неговата доказателствена стойност по отношение на удостоверените в него факти, доколкото същите не са и спорни.

Съдът намира, че заповедта е издадена в съответствие с материалния закон – чл. 65 от ЗОБС и чл. 34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община. Съгласно разпоредбата на чл. 65, ал. 1 от ЗОБС общински имот, който се владее или държи без основание, не се използва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, се иземва въз основа на заповед на кмета на общината. Следователно за да съответства на материалноправната разпоредба, оспорената заповед следва да е издадена при наличието на две предпоставки - процесният имот да е общинска собственост и да се

държи (ползва) от трето лице, без правно основание. По отношение на първата предпоставка, настоящият състав намира, че безспорно по делото е установено, че ползваният апартамент № 90, ет. 8, вх. Г на [жилищен адрес] С., ж.к „Н.“ – 1 част е частна общинска собственост, видно от приложения по делото Акт за частна общинска собственост № 165/26.03.1997 г.

Не се спори между страните, а и от доказателствата по делото се установява, че след смъртта на Е. А., който е имал право да ползва общинското жилище заедно със сина си, неговата съпруга С. Н. и семейството на дъщеря ѝ са продължили да го ползват. Тъй като С. Н. и дъщеря ѝ не фигурират в настанителната заповед № РНД18-РД66-10/07.02.2018 г. и не са страна по сключен договор за наем на общинското жилище, а са пребивавали там единствено като членове на семейството на Е. Н., то след неговата смърт не възниква правото им на ползване на общинското жилище, тъй като, то само по себе си е непрехвърлимо и ненаследимо. По делото не се установи след издаване на настанителната заповед № РНД18-РД66-10/07.02.2018 г. на кмета на район „Н.“ – СО на името на двучленното семейство на Е. А. Н. и след сключването на брака със С. Н. да е предприета процедура по чл. 23 от НРУУРОЖТСО, съгласно която при изменение на обстоятелствата, водещи до промяна на жилищните нужди, наемателите се пренасочват в друго жилище, съобразно критериите на чл. 17 от наредбата или пък да е подадено заявление по чл. 6 от НРУУРОЖТСО от С. Н., което да даде основание на кметът да я включи в настанителна заповед. По делото е безспорно установено, че лицата С. Н. и жалбоподателката В. С. не са картотекирани и не са пребиваващи в жилището на основание настанителна заповед и договор за наем за общинското жилище.

Следователно по делото се доказва и наличието на втората предпоставка за издаване на Заповед на основание чл. 65 от ЗОБС. Представените писмени доказателства, че жалбоподателката продължава да заплаща суми за ползването на жилището, както и че е извършила подобрения в имота – общинска собственост, не сочат за наличие на договор за наем или друго правно основание на което да се ползва имота. Ето защо, безспорно се установява, че жалбоподателката държи имот частна общинска собственост без правно основание. Горното е достатъчно да се приеме, че са налице двете кумулативни предпоставки по чл. 65 от ЗОБС, поради което издадената заповед е законосъобразна, постановена в съответствие с материалния закон. Разпоредбата на чл. 65, ал. 1 от ЗОБС е императивна и при настъпване на условията предвидени в хипотезата ѝ, кметът е задължен да издаде оспорваната заповед.

Настоящият състав приема, че оспорваната заповед е съответна и на целта на закона - ползването на имоти, общинска собственост да се извършва само по императивно установените условия и ред.

Мотивиран от горното, съдът намира, че оспорената заповед не е нищожна, издадена е без да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което подадената жалба се явява неоснователна.

На основание чл. 143, ал. 3 АПК на ответника ще следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. М. С. против Заповед № РНД22-РД48-1/14.06.2022 г. на кмет на Район „Н.“- Столична община.

ОСЪЖДА В. М. С., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Столична община съдебни разноси в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия: